

N. P. Hansen: Jeg skal tillade mig som Supplement til, hvad den ærede sidste Taler berørte, at bemærke, at det her er Bjerne alene, der kunne stille disse Erstatningskrav, men dersom de bleve stillede af alle de paagældende Communer, som ere komne i Berøring med dette Mandskab under dets Tilbagerykning, vilde Landcommunerne ikke kunne stille ubetydelige Forbringinger i denne Henseende, thi det var i Særbeleshed Hovedlandeveiene og de mindre Landeveie, ad hvilke dette Mandskab passerede paa Tilbagerykningen, og det var navnlig Landcommunerne, som ikke alene maatte komme dem imøde med Indquartering og Alt, hvad dermed fulgte, men tillige med Vognbefordringer for saa hurtig som muligt at bringe dem bort fra den fremrykkende Fjende. Alt dette have Landboerne ydet af Patriotisme og med den bedste Villie og ikke tænkt paa at stille Forbringinger paa Erstatning derfor. Jeg tager Anledning til at fremhæve dette ved Siden af saameget Andet, som Sjælland under de daværende Omstændigheder har lidt. Det er, som sagt, Forbringinger, som man aldrig har søgt at gjøre gjældende, fordi man har betragtet Udelserne som Opoffrelser, skete i patriotisk Hensigt.

Madsen: Jeg skal være enig med de to ærede sidste Talere i, at dersom man gaaer ind paa at give Aalborg Commune Erstatning for de Udgifter, den har havt i Anledning af det Mandskabs Indquartering, der formedelst Fjendens Fremrykning maatte reise nordpaa op i Sjælland, istedetfor at gaae den directe Vej til Kjøbenhavn, vil der kunne komme lignende Andragender fra mange Steder i Sjælland om Erstatning, der maaskee ikke vilde løbe op til saa lille en Sum. Hvorvidt man derfor vil gaae ind paa at bevilge denne Sum til Aalborg Commune, maa være Enhvers egen Sag, men saameget er vist, at dersom man gaaer ind derpaa, har man derved givet Andre Anvisning paa ogsaa at komme og forlange Erstatning for lignende Præstationer.

Den høitærede Justitsminister udtalte, at han troede, at Soldaterne havde faaet Marschpengene udbetalte efter den Veilængde, de virkelig havde tilbagelagt, og ikke efter den reglementerede Veilængde. Jeg troer derimod, at det Modsatte er Tilfældet. Jeg troer, at der er mange Soldater i Sjælland, som have været affaarne fra at reise den directe Vej, og som kun have faaet Marschpenge udbetalte for den reglementerede Route, og jeg vilde finde det meget billigt, om disse Soldater, der formedelst Fjendens Fremrykning have maattet reise den dobbelte Veilængde, fik erstattet Udgifterne for den længere Vej, de have maattet tilbagelægge for at naae deres Bestemmelsessted. I Tilfælde af, at der fremkommer saadanne Krav, vil det efter min Mening findes at være billigt at opfylde disse Forbringinger. Jeg skal imidlertid henstille til den høitærede Justitsministers nærmere Overveielse og maaskee Underfølgelse, om det ikke forholder sig rigtigt, at der er en stor Deel Soldater, der have faaet deres Marschpenge beregnede efter de reglementerede Router istedetfor efter de Veilængder, de virkelig have tilbagelagt. Hvis dette skulde vise sig at være Tilfældet, troer jeg, at disse Soldater have et billigt Krav paa at faae deres Marschpenge godtgjorte efter den Veilængde, de virkelig have tilbagelagt.

Justitsministeren og ad interim Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: En saadan Revision af Marschpengeregnskaberne vilde være overordentlig vanskelig og give Anledning til megen Vilkårlighed. Jeg har allerede indbrømmet, at der har kunnet fremkomme smaa Ubilligheder, da det har været overladt til Røgdsforstandernes Conduite, hvorledes de vilde forholde sig i saa Henseende. Imidlertid sees det af de Regnskaber, der ere indkomne, at der i mangfoldige Tilfælde er beregnet Marschpenge fra Varde og Nord paa til Lemvig og længere, stjøndt den Vej, hvorfor Marschpengene sædvanlig beregnes, er meget kortere. — Der er